

Όλοι πιστεύουμε πως έχουμε δίκαιο. Είτε γιατί βλέπουμε πολύ κοντά είτε γιατί δίδουμε περισσότερη σημασία στον εαυτόλη μας ο καθένας χωριστά, σαν άτομο, κι' όλοι μαζί σαν οικογένεια, σαν ομάδα σαν σύνολο σαν λαός συνειδητά ή ασυνειδητά πιστεύουμε πως έχουμε δίκαιο.

Κι αν δεν έχουμε θα προσπαθήσουμε να βρούμε.

Για να το ταιριάσουμε ύστερα με μια φωνή που πλανιέται μέσα μας και που τη λέγουμε συνείδηση και να δώσουμε στην τελευταία μια Νιρβάνα μακαριότητα. Αν είναι Αληθινή για φευτική δεν νοιαζόμαστε. Φτάνει που πιστέψαμε πως έχουμε δίκαιο.

Πιο πέρα όμως απ' αυτό μια αμφιβολία ταραζει το ανθρώπινο μυαλό.

Τι είν' αυτό που μας κάνει να πιστεύουμε πως έχουμε δίκαιο;

Άραγε η πίστη σε μια Ηθική τελειότητα κι άραγε εκεί οδηγούμαστε σιγά μα σταθερά.

Χωρίς να λέγεται αυτό θα είναι το όλον νόημα.